

- presodilo, da pomoč, dodeljena družbi Ferriere Nord, ni ukrep za izvajanje sistema, ki je že bil odobren v letu 1992;
- razlagalo točko 82 navedene ureditve za leto 2001 tako, da je tej ureditvi določilo protizakonito retroaktivno uporabo, namesto da bi jo zavrnilo;
- izključilo, da ima naložba, za katero je bila družbi Ferriere Nord dodeljena pomoč, okoljske cilje;
- zanikalo breme dokazovanja, ki Komisiji, in ne podjetju, nalaga, da iz skupnega stroška naložbe izvzame del, ki zadeva varstvo okolja.

⁽¹⁾ UL L 310, 28.11.2001, str. 22.

⁽²⁾ UL C 72, 10.3.1994, str. 3.

Pritožba Komisije Evropskih skupnosti zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (drugi senat) z dne 23. novembra 2004 v zadevi Cantina sociale di Dolianova in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-166/98, vložena dne 9. februarja 2005 (telefaks z dne 7. februarja 2005)

(Zadeva C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata C. Cattabriga in L. Visaggio, zastopnika, je dne 9. februarja 2005 pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložila pritožbo za delno razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 23. novembra 2004 v zadevi Cantina sociale di Dolianova in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-166/98.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 23. novembra 2004 v zadevi Cantina sociale di Dolianova in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-166/98, v delu, v katerem je bilo z njo ugodeno odškodninski tožbi proti Komisiji, in, posledično,
2. dokončno razišči v zadevi in navedeno tožbo zavrže,
3. Cantini sociale di Dolianova in drugim tožečim strankam na prvi stopnji naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija pričujočo pritožbo omejuje na točke 129 do 150 sodbe Sodišča prve stopnje v zvezi z določitvijo dneva začetka teka zastaralnega roka, določenega v členu 46 Statuta Sodišča. Po mnenju Komisije temelji presoja glede tega v pretekani sodbi – v skladu s katero začetek navedenega roka sovpada s trenutkom, ko je skupnost tožečih strank lahko ugotovila, da ne bo prejela plačila pomoči Skupnosti, zaradi varščine, ki jo je v tistem času plačala DAI v korist AIMA – na očitni pravni napaki.

Za določitev dneva začetka teka zastaranja tožbe, ki jo je vložila skupnost tožečih strank, Sodišče prve stopnje dejansko sploh ni upoštevalo dejstva, da je Uredba (EGS) št. 2499/82 ⁽¹⁾ že leta 1983 navedeni skupnosti objektivno povzročila škodo, nasprotno, Sodišče prve stopnje se je osredotočilo na to, kako je skupnost dojemala te škodljive učinke. Sodišče prve stopnje ni štelo za zadostno okoliščine, da so tožeče stranke vedele, da so utrpeli škodo zaradi uporabe Uredbe št. 2499/82; poleg tega je ocenilo za nujnega popolnoma subjektiven element, t.j. zavest tožečih strank o tem, da ne morejo prejeti povrnitve povzročene škode drugače kot na podlagi odškodninske tožbe proti Komisiji.

Tak pristop je v nasprotju z ustaljeno sodno prakso, kakor tudi z načelom pravne varnosti.

⁽¹⁾ UL L 267, 16.9.1982, str. 16 (uredba ne velja več).

Tožba Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki, vložena dne 9. februarja 2005

(Zadeva C-53/05)

(2005/C 82/36)

(Jezik postopka: portugalsščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo P. Andrade in W. Wils, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 9. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Portugalski republiki.